

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/152/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913010626
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5913010626.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Č.k.: 1T/152/2013-133
IČS: 5913010626

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému ml. I. E., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.02.2014 v Ružomberku, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

ml. I. E., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., R. K. č. XXXX/X, študent, na slobode,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 16.03.2013 v čase okolo 23.00 hod. na parkovisku Hrabovo v Ružomberku bez súhlasu vlastníka O. K., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom B. E. XXX/XX si sadol na miesto vodiča a vykonával jazdu na osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 106 ev. č. RK 200 BM v hodnote 890,- eur, keďže ml. I. E. javil známky požitia alkoholických nápojov, bol hliadkou PZ vyzvaný k vykonaniu dychovej skúšky do prístroja Alcotest 7410 č. ARFM-0103, ktorú po riadnom poučení v čase o 23.35 hod. vykonal a ktorá bola s pozitívnym výsledkom 8,69 mg/l alkoholu v dychu, pričom poučení odmietol ísť na lekárske vyšetrenie spojené s odberom a vyšetrením krvi,

t e d a

zmocnil sa cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať, vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý sa privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,
č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona,

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona a § 117 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odkladá a podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 112 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Obžalovaný pred súdom vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že sa náhodne stretol s majiteľom vozidla O. K. a C. G., s ktorými sa išiel previesť na aute. Po príchode na parkovisko pri Hoteli Hrabovo Púček z auta vystúpil, on si sadol za volant s tým, že chcel auto len preparkovať. Vypovedal, že sa chcel otočiť na ručnej brzde, keď zrazu tam vyskočil jemu neznámy pán, ktorý na nich začal „húkať“. On sa zľakol, čo chce, nakoľko tento pán si išiel do auta po teleskopický obušok a vyhrážal sa im, že rozbije okno na aute, ak neotvorí dvere. On z auta vystúpil, sadol si na sedačku vzadu vedľa K., ktorý cez otvorené dvere na vozidle zvracal. Vzadu bola fľaška pálenky, ktorú on dopil, pričom dvoch minútach prišla policajná hliadka a následne asi po polhodine od ich príchodu sa podrobil dychovej skúške a musela sa legitimovať, keď až vtedy si uvedomil, že nemá vodičský preukaz pri sebe. Vodičský preukaz podľa vlastného tvrdenia mal od 12.03.2013. Poprel, že by pred jazdou požil alkoholické nápoje, alkohol požil až vtedy, keď jemu neznámy muž sa od auta K. vrátil k svojmu vozidlu po teleskopický obušok, pričom táto osoba sa im až po návrate preukázala služobným preukazom príslušníka polície. Potvrdil, že súhlas na vykonanie jazdy od K. nemal, K. však na to, že viedol vozidlo nejakým spôsobom nereagoval, na parkovisku s vozidlom prešiel cca. 30 metrov. Muž, ktorý sa im neskôr preukázal ako príslušník polície, ho rozhodne nemohol vidieť za volantom a rozhodne nemohol vidieť, ako požíva alkoholické nápoje, nakoľko v tom čase bola tma a vo vozidle svetlo nesvietilo.

Zákonná zástupkyňa obžalovaného mladistvého R. E. uviedla, že so synom pri výchove väčšie problémy nemajú, správanie je primerané veku. Uviedla, že boli prekvapení, že ušiel od starých rodičov, hoci so synom mali dohodu, že príde domov, to čo sa stalo, sa dozvedeli až ráno po návrate syna z polície. Nikdy v minulosti však nezaznamenali u syna požívanie alkoholických nápojov, ako dôvod jazdy syn jej uviedol, že chcel auto len preparkovať, nakoľko kamarát ho nechal odstavené niekde pri autobusovej zastávke. Pripustila, že syn jej povedal, že si chcel na aute zajazdiť a vyskúšať šmyky alebo drifty, po zložení skúšok, po absolvovaní autoškoly syn nejazdil, nakoľko vodičské oprávnenie mu bolo vydané až po spáchaní skutku.

Poškodený O. K. pred súdom vypovedal, že C. G. ho požiadal o zapožičanie jeho motorového vozidla, nakoľko chcel odvieť priateľku do Ružomberka. Keďže vedel, že G. je držiteľom vodičského oprávnenia a nemá požitú alkoholickú, ani iné omamné látky, po oboznámení ho so stavom vozidla išli do Ružomberka, pričom počas jazdy stretli obžalovaného E., ktorého on oslovil s tým, že či sa s nimi nejde previesť. O. K. potvrdil, že mal v aute 7 dcl fľašu Borovičky, ktorú popíjal. Nakoľko bolo ešte málo hodín na to, aby G. kamarátka išla domov, išli sa ešte previesť ku parkovisku Hotela Hrabovo. Púček po zastavení vozidla vystúpil, keď vtedy si za volant sadol E. a preparkoval auto. O. K. uviedol, že súhlas E. na vedenie vozidla nedal, nakoľko súhlas dal len G., avšak konaním obžalovaného mu nevznikla žiadna škoda. O. K. tiež vypovedal, že k vozidlu pristúpila nejaká osoba, ktorá na nich kričala a vyhrážala sa, že im rozbije okno, pričom táto osoba mala vytiahnuť aj teleskopický obušok. E. mal byť z toho vystresovaný, keď v tom čase už sedel na zadnom sedadle, kedy zobral fľašu, ktorú on nedopil, v ktorej

mohlo zostať 3 - 4 dcl pálenky a túto dopil. On v tom čase nemohol robiť nič, nakoľko zvracal. Podľa svedka E. si presadol dozadu až vtedy, keď ten neznámy muž pristúpil k ich vozidlu. Počas jazdy zo Štiavnice na Hrabovo E. alkoholické nápoje nepožíval.

Svedok I. T. uviedol, že spolu s kamarátom boli vo vozidle na parkovisku pred Hotelom Hrabovo, pričom videli, ako na parkovisko prišlo vozidlo, z ktorého vystúpili dve osoby (muž a žena) a zároveň z tohto auta niekto cez otvorené dvere zvracal. Jeho kamarát I. T. zakričal, že na zdravie, keď vtedy prišiel k ich autu obžalovaný a pýtal sa ich, či majú nejaký problém. Nakoľko obžalovaný spoznal I. T., tak sa vrátil naspäť k autu, toto naštartoval, ale nepodarilo sa mu na prvýkrát pohnúť a pohl sa až druhýkrát. Vtedy len tesne minul auto kriminalistu, ktoré on registroval po ich príchode na parkovisko. Po tomto tesnom minutí kriminalista vybehol z vozidla aj s obuškom v ruke a spolu s odznakom prišiel ku autu a vyzval osádku vozidla, aby vystúpili. Podľa svedka obžalovaný bol podnapitý, tackal ho a to, že má vypité, poznal aj podľa jeho správania. Uviedol, že nikdy predtým sa s obžalovaným nestretol, nepozná ho a nemá dôvod tvrdiť niečo, čo na vlastné oči nevidel. Svedok I. T. potvrdil, že obžalovaného E. videl prvýkrát vystupovať z miesta vodiča vtedy, keď pristúpil k ich autu a na toto miesto sa aj vrátil. Potom, ako k ich autu pristúpil kriminalista, E. si presadol na sedadlo dozadu a z vozidla vystúpil až po príchode hliadky polície. Svedok tiež uviedol, že v čase, keď z auta vracala druhá osoba, auto bolo v pohybe. Svedok vylúčil akýkoľvek bližší vzťah s kriminalistom, poznal ho len z videnia. Celá situácia na parkovisku podľa svedka trvala cca. 5 minút, to že obžalovaný má pozitívne alkoholické nápoje, cítil jednoznačne z jeho dychu, z jeho správania, kedy po príchode k ich autu bol agresívnejší a až potom, ako spoznal T., tak sa ukludnil, pričom pri návrate do vozidla K., ho tackalo. Ešte sa obžalovaný pýtal T., či už má vodičák, pričom samotný obžalovaný T. povedal, že on skúšky na vodičák urobil pred dvoma dňami. Kriminalista po príchode k autu osádku vyzýval, aby vystúpili, E. z auta vystúpil, ale kriminalistovi povedal, že on nešoféroval, pričom on aj s T. sa na tom ešte smiali, následne si E. sadol na zadné sedadlo, pričom kriminalista ešte obehol auto so slovami, že to nie je možné, že sa zamkli a on spolu s kamarátom sa na tom len smiali. Svedok zotrval na svojom tvrdení, že okrem L. a vodiča, ktorý s autom prišiel na parkovisko, ostatní členovia posádky vozidla boli opití a o tom, že sa tam pilo, sa on rozprával s C. G.. Kriminalista sa prvýkrát preukázal odznakom hneď potom, ako pristúpil k ich autu a vyzval ich, aby z auta vystúpili.

Svedok Bc. C. I. uviedol, že na parkovisko pri Hoteli Hrabovo boli vyslaní na základe požiadavky pracovníka OKP v súvislosti s jazdou motorového vozidla, ktoré nekoordinovane jazdilo po parkovisku a z tohto vozidla počas jazdy mal niekto zvracať. Po nahlásení požiadavky prišli na parkovisko v priebehu jednej, maximálne dvoch minút, keď na osvetlenom parkovisku videli odstavené auto pracovníka OKP, pričom oproti nemu stálo vozidlo Peugeot 206. Od tohto vozidla zastali na vzdialenosť asi 2 metre, pričom vozidlo bolo osvetlené ich svetlami. V aute sa nachádzali dve osoby, pričom pracovník OKP vystupoval z vozidla, resp. prichádzal k vozidlu a z boku sa skláňal k oknu vozidla. Po príchode ich vozidla šofér sa na nich pozrel a po zistení, že sa jedná o policajné vozidlo, z auta nevystúpil, ale presadol si dozadu, pričom obidve osoby nachádzajúce sa v aute, boli zamknuté a odmietli z auta vystúpiť, pričom vystúpili až na ich výzvu, obe osoby boli zjavne pod vplyvom alkoholu. Jedná z osôb sa legitimovala, jednalo sa o K., druhý, ktorý mal byť vodičom, odmietol doklady predložiť, pričom po poučení, že môže byť predvedený na políciu, za účelom zistenia totožnosti, im uviedol údaje, ktoré overovali cez vysielaciu u operačného dôstojníka, avšak tieto údaje nesesedeli s údajmi v evidencii, preto opätovne poučil vodiča o možnosti predvedenia. Následne túto osobu vyzvali, aby vyložila veci z vreciek, čo aj spravila, pričom z peňaženky mu trčal občiansky preukaz, na základe ktorého zistili totožnosť osoby, ktorej vykonali aj dychovú skúšku, pričom bola zistená výška hladiny alkoholu nad 1 promile. Svedok tiež vypovedal, že v čase ich príchodu na parkovisko videli vozidlo Peugeot sa pohybovať asi 2 metre dozadu trhavým spôsobom, ako keby autu zdochýnal motor. V rámci šetrenia im pracovník kriminálnej polície povedal, kto bol šofér a tiež ich oboznámil so skutočnosťou, že auto bolo v pohybe, pričom sa presvedčili, že tá istá osoba, ktorá viedla vozidlo, je tou istou osobou, ktorú videl riadiť motorové vozidlo aj pracovník kriminálnej polície. Zadné dvere na Peugeote sa nedali otvoriť, boli zamknuté, s pracovníkom kriminálnej polície sa pokúšali dvere otvoriť. Obžalovaný pri vyťažovaní poprel, že by on bol šofér, bol zjavne pod vplyvom alkoholu, mal arogantné správanie, odmietal akúkoľvek spoluprácu, jeho pohyby boli nekoordinované. Osoba, ktorá bola označená ako vodič, sa podrobila dobrovoľne dychovej skúške, výsledok z dychovej skúšky vytlačili v služobnom vozidle. Svedok Bc. C. I. zotrval na vyjadrení, že videl vodiča presadať si vo vozidle zpredu dozadu, pričom dvere na vozidle otvorené neboli. Celý čas od jeho vystúpenia zo služobného vozidla videl obom osobám vo vozidle na ruky a vylúčil, že by jeden alebo druhý mali v rukách fľašku, z ktorej by požívali alkoholické nápoje.

Ing. V. L. vypovedal, že vykonával skryté pozorovanie na parkovisku pri Hoteli Hrabovo, kde v minulosti dochádzalo k páchaniu trestnej činnosti. Po príchode na parkovisko videl motorové vozidlo z jazdy, ktorého usúdil, že ho vodič nemá pod kontrolou. Po zastavení auta vodič z neho vystúpil a presunul sa k ďalšiemu tam stojacemu vozidlu, pričom svedok zo spôsobu chôdze tejto osoby usúdil, že táto má požitú alkoholické nápoje, a preto zavolať hliadku polície. Vodič Peugeotu sa po vystúpení niekoľko minút rozprával s osádkou druhého vozidla, potom sa vrátil naspäť do Peugeotu, kedy sa „neštandardne pohol“, a to v čase, keď na vozidle boli otvorené dvere a z týchto dverí ďalšia osoba zvracala. Napriek tomu sa vodič s autom pohol, jazdil spôsobom, keď poslednú zákrutu nevybral a zastal tesne pri jeho vozidle, kedy on už musel zakročiť a tým odtajnil svoju prítomnosť. Po vystúpení a prístúpení k vozidlu Peugeot videl obžalovaného sedieť na mieste vodiča, priložením služobného odznaku sa mu preukázal, vodič mal sklonenú hlavu a vo vnútri sa presunul zo sedadla vodiča na zadné sedadlo, z auta nevystúpil a odmietal s ním spolupracovať. Od jeho prístúpenia k vozidlu až do príchodu hliadky polície a následného vystúpenia obžalovaného z vozidla, ho mal stále v zornom poli a vylúčil, že by počas tejto doby mohol obžalovaný požívať alkoholické nápoje.

Svedkyňa L. J. vypovedala, že z Obce Štiavnica išli na aute O. K., pričom vozidlo šoféroval G. a bol s nimi aj obžalovaný. Ju išli zaviesť domov, ale nakoľko mala byť doma až o polnoci a mali ešte čas, išli na parkovisko pri Hoteli Hrabovo, kde po zastavení vozidla on aj s G. vystúpila a ďalej sa nevenovala, čo sa s vozidlom dialo. Až po príchode hliadky polície sa išli spolu s G. pozrieť na miesto, čo sa vlastne deje. Po ich vystúpení, zostali v aute obžalovaný aj s K., kto však šoféroval, sa svedkyňa vyjadriť nevedela. Počas jazdy obžalovaný nepožíval alkoholické nápoje, neregistrovala, že by E. mal vypité.

Svedok C. G. potvrdil výpoveď L. J. a majiteľa vozidla K. s tým, že ho K. požiadal, aby odšoféroval jeho vozidlo do Ružomberka, kde chcel on zaviesť L.. Po príchode na parkovisko on aj s L. vystúpili, šiel si zapáliť a spolu si sadli na zastávku, auto nechal naštartované, vo vozidle hrala hudba. E., ani K. z vozidla nevystúpili, potom sa auto pohlo, pričom šoféroval obžalovaný. Následne už len počul, ako niekto po nich kričí, ale nakoľko aj s L. ostali v altánku, nevidel, čo sa deje. Okolo auta mal obiehať nejaký pán, ale nebolo rozumieť slová. Auto od altánku (zastávky) mohlo prejsť cca. 20 metrov, v čase príchodu na parkovisko, obžalovaný sedel vzadu, po jeho vystúpení si sadol na miesto vodiča. Vzhľadom k tomu, že nešlo o jeho auto, ale o auto K., tak mu bolo jedno, čo s ním bude. Potom, ako počul krik, sa pohol k tomuto vozidlu, pričom videl, ako sa neznámy muž snaží otvoriť dvere na vozidle. Po príchode hliadky bol vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúške, nakoľko povedal, že bol šofér, hliadka chcela dať fúkať aj obžalovanému, ale on to odmietol. Či obžalovaný javil známky požitia alkoholu, sa svedok vyjadriť nevedel.

Z prečítanej svedeckej výpovede K. T. vyplynulo, že spolu s bratom a I. T. prišli na parkovisko na Hrabove v Ružomberku, kde chceli zjesť pizzu, ktorú si zakúpili. V krátkej dobe po ich príchode, prišlo na parkovisko vozidlo značky Peugeot, ktoré sa asi po 2 minútach pohlo smerom ku nim, a to spôsobom, že toto vozidlo začalo po parkovisku „driftovať“, šmykovať“. Vozidlo driftovalo v tesnej blízkosti ich vozidla, kde aj zastalo, vtedy sa na ňom otvorili zadné dvere, vytrčil sa odtiaľ chlapec, ktorý začal vracat'. I. T. vtedy na tohto chlapa zakričal „na zdravie“, pričom to hovoril zo srandy. Vodič Peugeotu sa ho na to opýtal, či má nejaký problém, vypol motor a prístúpil k ich vozidlu, pričom ako prichádzal, bolo na ňom zreteľne vidno, že je pod vplyvom alkoholu. Po príchode k autu vodič I. povedal, že ho pozná z autoškoly a že on si robil vodičák asi pred dvoma dňami. Potom sa vodič vrátil naspäť k Peugeotu, sadol si za volant vodiča a znovu začal jazdiť spôsobom, že driftoval, pričom skoro nabúral do tam stojacieho vozidla značky Kia. Následne on tomu nevenoval pozornosť, nakoľko jedol pizzu, ale z vonku počul, ako sa vodič Kie hádal s vodičom Peugeotu, teda s tým chalanom, čo sa rozprával s I. T., asi po 2 minútach prišli na parkovisko policajti. Oni vtedy vystúpili z vozidla, išli sa pozrieť, čo sa deje, keď muž, ktorý na Peugeotu predtým šoféroval, už sedel na sedadle vzadu a nechcel z auta vystúpiť a z auta vyšiel až po opakovanú výzvu policajtov. Prvá osoba, ktorá vystúpila z auta, policajtom predložila svoje doklady, druhý, ktorý bol vodič, doklady nemal, po krátkej komunikácii cez vysielaciu tomuto povedali, aby ukázal, čo má pri sebe, vtedy tento chalan vytiahol peňaženku a následne bol daný do auta. K nim prístúpil vodič Kie, ktorý sa im preukázal služobným policajným preukazom s otázkou, či videli, čo sa tam dialo a či môžu vypovedať, s čím oni súhlasili. Aj svedok I. T. v prípravnom konaní potvrdil, že po príchode vozidla Peugeot na parkovisko videl z vozidla vystúpiť G., kde na jeho miesto si sadla ďalšia osoba, ktorú on vtedy nepoznal. Táto osoba začala na parkovisku s autom driftovať, pričom v čase jazdy sedel v aute nejaký ďalší chalan, ktorý pri otvorených dverách za jazdy za driftovania zvracal. On vtedy na túto osobu

zakričal „na zdravie“, pričom chalan, ktorý vozidlo šoféroval, prišiel aj s vozidlom k ich vozidlu, z auta vystúpil a pýtal sa ho, že čo povedal. Keď ho zbadal, povedal mu, že ho pozná, že robil autoškolu u T., keď až neskôr sa dozvedel, že tento chlapec sa volá E.. E. následne opätovne nasadol do Peugeota, ale on mu ešte pred nasadnutím povedal, že na parkovisku je policajt na Kiu, ktorý stál kúsok od nich. Tento policajt bol v civile, na civilnom aute, ale on vedel, že je to policajt, lebo kamarátov otec robí na kriminálke a on tieto vozidlá, ktoré používajú pracovníci kriminálnej polície, pozná. E. na to nereagoval, asi si myslel, že si robí srandu, znovu nasadol do auta a pokračoval v driftovaní, pričom počas jazdy skoro do tej Kie nabúral. Svedok uviedol, že si pamätá, ako policajt v civile zasiahol spôsobom, že z vozidla vystúpil, preukázal sa služobným odznakom, pričom v ruke držal obušok. S odstupom času sa už svedok nevedel vyjadriť, či E. z auta vystúpil alebo si presadol na zadné sedadlo, v každom prípade za chvíľu prišla uniformovaná hliadka polície. Svedok tiež vypovedal, že cca. týždeň po tomto incidente sa s ním chcel obžalovaný stretnúť, k čomu prostredníctvom jeho kamaráta aj došlo, pričom E. od neho žiadal, aby policajtom povedal, že na parkovisku na Hrabove nešoféroval on, ale niekto iný. On mu na to odpovedal, že klamať nebude, nechce si robiť problémy a s tým sa rozišli, odvtedy ho obžalovaný nekontaktoval.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, najmä záznamom dychovej skúšky (čl. 86), zápisom o dychovej skúške (čl. 15), správou o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy, ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi. Zo záznamu o dychovej skúške osoby vyplynulo, že v čase vykonania dychovej skúšky mu bola nameraná hodnota alkoholu 0,69 mg/l. Zo správy o výsledku objasňovania tiež vyplynulo, že osoba podozrivá zo spáchania priestupku na úseku cestnej dopravy - I. E. - uviedol, že on motorové vozidlo nekeroval, viedol ho C. G. a čo sa týka toho, že nafúkal, tak v aute, ktorého je majiteľom C. K., mal tam 2 piva a 1 Radler. Pri kontrole nevedel predložiť doklady potrebné na vedenie vozidla, čo odôvodnil tým, že tieto nemá pri sebe. Pri kontrole osoba javila známky požitia alkoholu, čoho dôsledkom bolo podrobenie sa dychovej skúške. Pri následnej dychovej skúške bola u obžalovaného E. zistená výška alkoholu v dychu 0,40 mg/l. Hladina alkoholu u obžalovaného mala klesajúcu úroveň.

Na základe takto vykonaného dokazovania postupujúc tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu potrebnom a nevyhnutnom na rozhodnutie súdu, hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrnne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, dospel súd k záveru, že obžalovaný mladistvý I. E. dňa 16.03.2013 naplnil všetky zákonné znaky prečinov neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona a ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Hoci obžalovaný vyhlásil, že je nevinný a prostredníctvom svojho obhajcu spochybňoval skutkové zistenia ohľadne skutočnosti, kto viedol osobné motorové vozidlo značky Peugeot, vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že to bol práve obžalovaný, ktorý potom, ako osádka motorového vozidla značky Peugeot prišla na parkovisko pri Hoteli Hrabovo, si sadol za volant a s vozidlom vykonával jazdu po parkovisku. O tejto skutočnosti nasvedčuje tak priznanie samotného obžalovaného, ako aj výpovede poškodeného O. K., L. J. a C. G., ale najmä výpovede nezaujatých svedkov I. a K. T. a I. T., no najmä výpoveď svedka Ing. V. L. a Bc. C. I.. Obžalovaný postavil svoju obranu na tvrdení, že chcel len vozidlo preparkovať, nakoľko G. s vozidlom zastal oproti autobusovej zastávke. Namiesto vodiča si sadol napriek tomu, že nemal súhlas od majiteľa vozidla K. k jeho vedeniu, nakoľko ako potvrdil sám K., súhlas na vedenie vozidla dal len C. G.. Obžalovaný mladistvý I. E. napriek tomu, že oprávnenie na vedenie motorového vozidla mu bolo udelené len dňa 12.03.2013, viedol motorové vozidlo v čase, keď ešte nemal vydaný vodičský preukaz, ako to vyplynulo aj z odpisu evidenčnej karty vodiča. Vozidlo navyše viedol v rozpore s ustanovením § 74 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a zmene a doplnení niektorých zákonov. Obžalovaný tvrdil, že alkoholické nápoje pred jazdou nepožíval. S výpoveďami však bolo podľa názoru súdu dostatočným spôsobom preukázané, že obžalovaný pred jazdou požil alkoholické nápoje, v konečnom dôsledku v tom, že sa tam pilo, uvádzal vo svojej výpovedi svedok I. T., ktorý sa o tom dozvedel od C. G.. Obrana obžalovaného o tom, že on nebol vodičom motorového vozidla, bola vyvrátená jeho samotným priznaním, vyvrátená výpoveďami svedkov, ako aj záznamom o objasňovaní priestupku na úseku cestnej dopravy. Skutočnosti o tom, že by požil alkoholické nápoje až potom, ako si presadol na zadné sedadlo vodiča (údajne v dôsledku stresu z konania svedka Novotného), bola vyvrátená výpoveďou samotného svedka Novotného, ako

aj záznamy o dychových skúškach, z ktorých je zrejme, že v čase prvého merania mal obžalovaný v dychu 0,69 mg/l alkoholu a následne pri ďalšom meraní to už bolo 0,40 mg/l, teda je zrejme, že u obžalovaného dochádzalo k odbúraniu alkoholu po jeho požití, keď v prípade, ak by obžalovaný skutočne alkohol požil bezprostredne po jazde, nastal by práve opak, teda došlo by k zvýšeniu alkoholu v dychu. Súd nemal dôvod neveriť nezaujatým svedkom, keď tvrdenia o určitej zaujatosti kriminalistu, resp. príslušníkov policajnej hliadky, a sa snažil poukazovať obhajca obžalovaného, neboli ničím podložené. Práve naopak obžalovaný bez toho, aby mal vôbec spôsobilosť viesť motorové vozidlo, teda aby mal vydaný platný vodičský preukaz, ktorý jediný ho oprávňuje viesť motorové vozidlo, navyše vzhľadom k tomu, že ide o mladistvého, motorové vozidlo mohol viesť len v prítomnosti osoby staršej ako 18 rokov, pod vplyvom alkoholických nápojov, bez toho, aby mal súhlas na vedenie motorového vozidla od vlastníka K., hoci len na krátku chvíľu, svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky oboch žalovaných prečinov. Spôsob jazdy driftovaním a šmykom po zľadovatenej vozovke, hoci na parkovisku, obžalovaný hrubým spôsobom porušil predpisy upravujúce premávku na pozemných komunikáciách. Už len tým, že viedol vozidlo aj počas toho, ako jeho spolujazdec zo zadných dverí vracal, hrubým spôsobom ohrozil jeho život a zdravie. Ako vyplynulo z výpovedí bratov T. a I. T., ako aj Ing. V. L., obžalovaný priamo ohrozil aj motorové vozidlá, ktoré boli odstavené na parkovisku. Na tomto závere súdu nič nemení ani snaha obhajcu obžalovaného poukázať na to, že parkovisko nie je verejnou komunikáciou. Rozhodne sa nejedná o súkromný pozemok, ani o miesto, na ktorom by bolo možné vykonávať jazdu spôsobom, aký obžalovaný zvolil pri vedení motorového vozidla. Rovnako tak správanie sa obžalovaného, či už vo vzťahu k I. a K. T. a I. T., ale aj jeho následné správanie vo vzťahu k Ing. L., resp. k hliadke polície nasvedčuje k tomu, že obžalovaný pred jazdou požíval alkoholické nápoje a jeho tvrdenie o tom, že alkohol požil v dôsledku akéhosi stresu až po odstavení vozidla, je len jeho účelovou obranou, ktorá vyznieva v kontexte vyššie uvedeného ako nevierohodná.

Po vyhodnotení týchto záverov potom súd mohol kvalifikovať konanie obžalovaného ako naplnenie všetkých znakov prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona, ako aj prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný v mieste trvalého bydliska bližšie hodnotený nie je, doposiaľ nebol postihnutý za priestupok, doposiaľ nebol súdom trestaný. Navštevuje Strednú odbornú školu Polytechnickú v Ružomberku, kde podľa hodnotenia riaditeľa školy je jeho prístup k školským povinnostiam povrchný. V škole sa správa primerane, ale vždy chce mať posledné slovo, pracuje nesystematicky, no konci roka si dokáže známky opraviť. Patrí medzi žiakov s najmenším počtom vymeškaných hodín, školu reprezentuje v športových súťažiach. Matka sa sťažovala, že syn ju neposlúcha, pred otcom má syn rešpekt. V priebehu školského roka 2013/2014 mal incident so spolužiačkou, čoho dôsledkom bol návrh na zníženie známky zo správania. Nad svojim konaním vyjadril ľútosť a aj pred rodičmi sľúbil nápravu správania sa v škole. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odboru sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vyplynulo, že rodina doposiaľ nebola evidovaná ako problémová. Prístup k plneniu školských povinností je povrchný, vyžaduje neustálu kontrolu. Podľa rodičov so synom nemajú žiadne výchovné problémy, matka zdôraznila, že u mladistvého nastal výrazný posun správania k lepšiemu od roku 2013.

Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia, ako aj majetku osôb. U mladistvého E. z hľadiska subjektívnej stránky ide o konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda obžalovaný si bol vedomý, že spôsobom uvedeným v Trestnom zákone poruší a ohrozí záujem chránený týmto zákonom. Napriek tomu, že obžalovaný nemal vydané oprávnenie, ktoré by mu umožňovalo viesť motorové vozidlo dňa 16.03.2013, vykonal jazdu na osobnom motorovom vozidle na parkovisku Hotela Hrabovo v Ružomberku. Túto jazdu vykonal bez súhlasu vlastníka motorového vozidla O. K., navyše motorové vozidlo viedol bez prítomnosti osoby staršej ako 18 rokov a pod vplyvom alkoholických nápojov. Týmto svojim konaním porušil ustanovenia § 74 ods. 2, §4, ods. 1 písm. b), § 3 ods. 2 písm. a), písm. c), § 4 ods. 2 písm. a), písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Motívom trestnej činnosti podľa názoru súdu bola mladická nerozvážnosť, ale najmä vplyv požitých alkoholických nápojov. Ako poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného súd hodnotil

skutočnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, ako prítiažujúcu okolnosť súd hodnotil skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov.

Na základe vyššie uvedených skutočností, majú na zreteli ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 31 ods. 2 Trestného zákona, kedy súd prihliadol na prvky individuálnej generálnej prevencie trestného činu, dospel súd k záveru, že na obžalovaného napriek tomu, že je mladistvý, je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý okrem iného vyjadruje aj morálne odsúdenie správania sa páchatel'a. V prípade obžalovaného sa základná trestná sadzba znižuje o polovicu, súd obžalovanému potom uložil trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby vo výmere 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého mu podmienenčne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov. Súd dôvodne predpokladá, že prejednanie vecí pred súdom, ako aj hrozba trestom u obžalovaného splní účel sledovaný zákonom. Ako už bolo uvedené vyššie, obžalovaný hrubo porušil ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Preto za účelom dovŕšenia účelu, ale najmä na zvýraznenie generálnej prevencie, súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 (dvoch) rokov. K dlhšiemu trestu zákazu činnosti súd pristúpil z toho dôvodu, že obžalovaný svojim arogantným konaním bezprostredne ohrozil život a zdravie spolujazdca, ale ohrozil aj cudzí majetok, t.j. vozidlá, ktoré boli odstavené na parkovisku pri Hoteli Hrabovo. Napriek tomu, že „čerstvým absolventom“, adeptom na získanie vodičského oprávnenia, ešte mu vodičské oprávnenie ani nebolo vydané a už svojim správaním preukázal, že rozhodne nie je takou osobou, ktorej by vôbec malo byť vodičské oprávnenie vydané. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že obžalovaný v súčasnej dobe navštevuje strednú školu a pripravuje sa na budúce povolanie, keď zákaz činnosti jeho prípravu v tomto smere neovplyvní. Súd je toho názoru, že takto uložený trest, je primeraný, spravodlivý a najmä zákonný.

Okresný súd Ružomberok
dňa 19.02.2014

JUDr. Ivan ŠTEPITA

s a m o s u d c a

Za správnosť vyhotovenia:

K. Klučková

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.